

„Последните мигове на Левски“

Февруари е, зима студена.

А датата – деветнадесети.

Ридаещите хора не мога да утеша.

Левски идва с поробителите зли.

Пред нас е бесилото черно,

Ще загине герой любим-

Всички гледат бесно.

С Апостола ще трябва да се простим.

А самият Левски е тъй спокоен,

Към бесилото бавно ходи.

Пътят е вече посочен,

Свободата иде, братя мои.

Качи се той до въжето,

Погледна ни с усмивка топла,

Почувствах пламъка в сърцето,
И таз усмивка вечно ще помня.

Тъй близо е краят,
Левски, разбунтувай се, не им се давай!
Всички тебе хвалят!
Остани с народа, нас послушай!

Но, уви, вече късно е...
Левски падна мъртъв от бесилото.
Мъката ни няма да спре.
Ще запомним твойто дело – великото!